

F. t. l. vedr. færdselsloven

Udvalget har foreslået, at det fastholdes, at udåndingsprøve kan forlanges afgivet, uden at der foreligger grundlag for mistanke om spirituskørsel. Udvalget har i den forbindelse henvist til, at en udåndingsprøve ikke kan betegnes som et intensivt legemsindgreb, og at der også efter gældende ret kan fortages udåndingsprøve uden konkret mistankegrundlag mod den pågældende.

Udvalget har dog fundet, at et indgreb, der indebærer, at den pågældende fører indbringes til f.eks. en politistation med henblik på at afgive udåndingsprøve, må forudsætte, at der er grundlag for en konkret mistanke om, at den pågældende har kørt spirituskørsel.

Der henvises til betænkningens kapitel 5, afsnit 5.6.6.

6.2.2. Tilpasninger som følge af den foreslåede nulgrænse for kørsel med bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet

Udvalget har foreslået, at der i færdselslovens § 55, stk. 1, etableres hjemmel til, at politiet til enhver tid kan kræve, at føreren af et køretøj eller en rytter afgiver spyt-, eller svedprøve eller lader sine øjne besigtige.

Udvalget har som begrundelse herfor anført, at den foreslåede nulgrænse for kørsel med visse bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet vil kræve øget kontrol og efterforskning fra politiets side, hvis overtrædelser af den foreslåede nulgrænse skal retsforfølges effektivt således, at reglerne kan få gavnlig virkning for færdselssikkerheden.

Politiet vil således have et behov for et grundlag til at konstatere, om der er grund til at antage, at der er sket overtrædelse af bestemmelserne om kørsel under påvirkning af stoffer. Udvalget har i den forbindelse peget på, at der findes såkaldte hurtigtests, der er i stand til ved hjælp af sved eller spytpøver at afsløre, om den pågældende har indtaget euforiserende stoffer. Udvalget har anført, at der i dag findes udstyr, der gør dette muligt for stoffer som heroin, morfin, amfetamin, ecstasy og kokain, mens det for stoffer som cannabis og benzodiazepiner stadig er vanskeligt at opnå tilstrækkelig følsomhed. Udvalget har dog endvidere anført, at det må forventes, at den videre udvikling inden for denne type udstyr på sigt vil afhjælpe dette problem.

Det er udvalgets opfattelse, at der bør gives politiet mulighed for at anvende hurtigtests med henblik på at øge mulighederne for at opdage kørsel under påvirkning af stoffer.

Det er endvidere udvalgets opfattelse, at der bør tilvejebringes en hjemmel til, at politiet foretager øjen-

undersøgelser med henblik på at konstatere mistanke om indtagelse af euforiserende stoffer i forbindelse med kørsel. En sådan hjemmel vil efter udvalgets opfattelse styrke den præventive effekt af de foreslåede regler betydeligt.

Udvalget har i den forbindelse bemærket, at en effektiv indsats mod kørsel under påvirkning af stoffer vil forudsætte, at der iværksættes en uddannelsesmæssig indsats med henblik på at sætte de polititjenestemænd, der foretager vejsidekontrol mv., i stand til at gennemføre de nævnte hurtigtests og øjenundersøgelser. Udvalget har anført, at der i vore nabolande er gode erfaringer med sådan uddannelse af politifolk.

Udvalget har herudover bemærket, at måling af indhold af euforiserende stoffer i blodet også fremover vil kræve udtagelse af blodprøve fra den pågældende fører, idet der ikke for tiden findes andre metoder til konstatering af indhold af sådanne stoffer i kroppen, som er egnede som bevismiddel i en retssag. Udvalget har i den forbindelse antaget, at blodprøve efter de gældende regler vil kunne udtages, hvis der er grund til at antage, at en fører har overtrådt bl.a. den gældende bestemmelse i færdselslovens § 54, stk. 1 (føreevnekriteriet), jf. herved pkt. 6.1 ovenfor. Bortset fra en nødvendig justering på grund af indførelsen af nulgrænsen for visse euforiserende stoffer vil der derfor efter udvalgets opfattelse ikke være behov for en ændring af politiets efterforskningsbeføjelser på dette punkt.

Der henvises til betænkningens kapitel 6, afsnit 6.4.3-6.4.5 og 6.8.

6.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan af de grunde, som udvalget har anført, tilslutte sig udvalgets forslag om ændring af færdselslovens regler om politiets efterforskningsbeføjelser. Lovforslaget er med en enkelt sproglig ændring udformet i overensstemmelse med udvalgets forslag.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil

7. Domsmands medvirken i færdselssager

7.1. Gældende ret

Færdselslovens § 119, stk. 2, regulerer, i hvilke sager der medvirker domsmænd i færdselssager.

Det fremgår af færdselslovens § 119, stk. 2, nr. 1, at der i sager, hvor der bliver spørgsmål om højere straf end bøde, medvirker domsmænd. Det svarer til retsplejelovens almindelige regler, og det afgørende for, om der skal medvirke domsmænd, er, om anklagemyndighedens påstand er frihedsstraf.